

EESTI NÕUKOGUDE SOTSIALISTLIKU VABARIIGI
ÜLEMNÕUKOGU JA VALITSUSE
TEATAJA

18. detsember 1967

Nr. 53 (110)

2. aastakäik

SISUKORD

I

451. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus Eesti NSV teenelise leitaja aanimetuse andmise kohta.
452. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus Eesti NSV teenelise ratsionaliseeriya aanimetuse andmise kohta.
453. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus Eesti NSV teenelise arhitekti aanimetuse andmise kohta.

II

454. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus leituste ja tööstuslike näidiste patenteerimise ning kaubamärkide registreerimise eest võetavate lõivude kohta.
455. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus elamufondi ja kommunaalmajanduse objektide ekspluateerimise parandamise abinõude kohta.
456. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus Eesti NSV Ministrite Nõukogu määruste kehtetuks tunnistamise kohta seoses EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 27. veebruari 1967. a. määrusega nr. 78.

WIDERSKOP

Pr. B. Szulzewski

AR Pr. B. Szulzewski
Eccell. MSV. 16126
Rozm. 16126

16126

I

EESTI NSV ULEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS

451 Eesti NSV teenelise leiutaja aunimetuse andmise kohta

Suurte teenete eest leiutustegevuse arendamisel ja leiutiste ellurakendamisel anda masinatehase laboratooriumijuhatajale Viktor Pjotri p. Tšatskile Eesti NSV teenelise leiutaja aunimetus.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees A. MÜURISEPP
Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär B. TOLBAST

Tallinn, 11. detsembril 1967.

EESTI NSV ULEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS

452 Eesti NSV teenelise ratsionaliseerija aunimetuse andmise kohta

Suurte teenete eest ratsionaliseerimistegevuse arendamisel ja ratsionaliseerimissetepanekute ellurakendamisel anda Eesti NSV teenelise ratsionaliseerija aunimetus järgmistele töötajatele:

- Aso, Hans Jüri p. — Tallinna Parfümeeria- ja Toidurasvade Kombinaadi lukksepp.
- Hüvenen, Peeter Pauli p. — Tartu Aparaadiehituse Tehase lukksepp.
- Kanevski, Mihhail Vladimiri p. — masinatehase vaneminsener-konstruktor.
- Kochberg, Harald Johannese p. — Tallinna Soojuse- ja Elektriijaama vaneminsener.
- Kulp, Hans Eduardi p. — valitsuse «Põllumajandustransport» autobaasi nr. 5 lukkseppade brigadir.
- Lall, Lembit Alberti p. — Tallinna Sidetehnika Eksploatatsiooni Sõlme tsehhijuhataja asetäitja.
- Lapin, Jakov Leonti p. — Laevaremonditehase lukksepp.
- Lokk, Adolf Jaani p. — V. I. Lenini nimelise Kohtla-Järve Põlevkivitöötlemise Kombinaadi vanemaparaaditööline.
- Mikk, Hans Hansu p. — Balti Soojuselektriijaama vaneminsener.
- Rokk, Edmund Jüri p. — Üleliidulise Leiutajate ja Ratsionaliseerijate Ühingu Eesti Vabariikliku Nõukogu presiidiumi liige.
- Tähema, Mati Georgi p. — Eesti Vabariikliku Raadioeskuse insener.
- Uusküla, Osvald Juhani p. — Tallinna Linna Telefonivõrgu tsehhijuhataja.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees A. MÜURISEPP
Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär B. TOLBAST

Tallinn, 11. detsembril 1967.

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIDIUMI SEADLUS

453 Eesti NSV teenelise arhitekti aunimetuse andmise kohta

Teenete eest eesti nõukogude arhitektuuri arendamisel anda Eesti NSV teenelise arhitekti aunimetus järgmistele arhitektidele:

Herkel, Voldemar Augusti p. — Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riikliku Ehituskomitee esimehe asetäitja.

Pormeister, Valve Augusti t. — Projekteerimise Instituudi «Eesti Maaehitusprojekt» peaarhitekt-grupijuht.

Tamm, Väino Gustavi p. — Eesti NSV Riikliku Kunstiinstituudi dotsendi kohusetäitja.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees **A. MÜURISEPP**

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär **B. TOLBAST**

Tallinn, 13. detsembril 1967.

II

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS

454 Leiutiste ja tööstuslike näidiste patenteerimise ning kaubamärkide registreerimise eest võetavate lõivude kohta

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 27. oktoobri 1967. a. määrusele nr. 983 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel ning linnade ja rajoonide tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteedel võtta teadmiseks ja juhendumiseks, et:

1. Ühekordset patendiavalduselõivu võetakse igalt leiutise kohta patendi väljaandmiseks esitatud avalduselt 58 rubla ja igalt tööstusliku näidise kohta patendi väljaandmiseks esitatud avalduselt 29 rubla. Ühekordset avalduselõivu võetakse avaldajatelt nimetatud avalduste esitamisel.

Esialgse avalduse jaotamisel mitmeks iseseisvaks avalduseks eraldi patentide väljaandmiseks leiutiste või tööstuslike näidiste kohta, samuti täiendavate materjalide esitamisel, mis muudavad esialgse avalduse olemust ja on vormistatud iseseisvate avaldustena, tasub avaldaja iga sellise uue, iseseisvana esitatud avalduse eest ühekordset patendiavalduse lõivu (maha arvates varem tasutud lõivusumma). Nimetatud lõivu tasub avaldaja 2 kuu jooksul alates teate saamisest esialgse avalduse jaotamise kohta või täiendavate materjalide esitamisest, mis muudavad avalduse olemust ja on vormistatud iseseisvate avaldustena.

2. Leiutise kohta patendi väljaandmisest keeldumise otsuse peale või patendi väljaandmise otsuses kindlaksmääratud leiutisevormeli kohta esitatavatelt vastulausetelt tasutakse nende esitamisel ühekordset patendi lõivu 40 rubla.

Tööstusliku näidise kohta patendi väljaandmisest keeldumise otsuse peale esitatavatelt vastulausetelt tasutakse nende esitamisel ühekordset patendilõivu 20 rubla.

Ühekordset patendilõivu ei võeta organisatsioonidelt ja isikutelt, kes vaidlustavad leiutiste või tööstuslike näidiste kohta patentide väljaandmise otsuseid.

3. Lõivu võetakse ka järgmiste operatsioonide eest, mis on seotud leiutiste või tööstuslike näidiste patenteerimisega:

1) patendi väljaandmise eest — 45 rubla. See lõiv tasutakse kahe kuu jooksul alates avaldamise momendist NSV Liidu Ministrite Nõukogu juures asuva Leiutiste ja Avastuste Komitee ametlikus bulletinis;

2) tööstusliku näidise patendi kehtivuse tähtaja pikendamise eest — 10 rubla.

4. Patendi valdajalt võetakse aasta-patendilõivu järgmiselt:

leiutiste patentidelt: patendi kehtivuse esimese, teise ja kolmanda aasta eest — 50 rubla aastas, neljanda aasta eest — 75 rubla, viienda aasta eest — 100 rubla, kuuendast kuni viieteistkümnennda aastani — 125 rubla aastas;

tööstuslike näidiste patentidelt: patendi kehtivuse esimese, teise ja kolmanda aasta eest — 25 rubla aastas, neljanda aasta eest — 38 rubla, viienda aasta eest — 50 rubla, kuuendast kuni kümnennda aastani — 65 rubla aastas.

Aasta-patendilõivu arvutatakse leiutise või tööstusliku näidise kohta patendi väljaandmise avalduse esitamise päevast.

Täiendava leiutise kohta väljaantud sõltuva patendi eest tasutakse lõivu nagu sõltumatu patendi eest.

5. Aasta-patendilõivu esimene makse tehakse ühel ajal lõivu tasumisega patendi väljaandmise eest. Järgnevate aastate eest tasutakse lõiv igal aastal ette patendi kehtivuse iga aasta esimese kahe kalendrikuu jooksul.

6. Patendilõivude mittetasumisel nimetatud määruses ettenähtud tähtaegadel võetakse patendi valdajalt viivist 0,2 protsenti iga viivitatud päeva eest. Aasta-patendilõivu tasumisega üle kuue kuu viivitamise korral lõpetatakse patendi kehtivus.

7. Dokumendi vormistamisel leiutise või tööstusliku näidise kohta juba väljaantud patendist tulenevate õiguste loovutamiseks teistele isikutele võetakse patendilõivu 60 rubla.

Dokumendi vormistamisel litsentsi väljaandmise kohta võetakse lõivu 30 rubla.

8. Autoritunnistuste vastu vahetatud patentidelt lõpetatakse patendilõivu võtmine nimetatud vahetuse kohta avalduse esitamise päevast.

9. Lõivud on ette nähtud järgmiste operatsioonide eest, mis on seotud kaubamärkide registreerimisega:

1) avalduse esitamise eest kaubamärgi registreerimise kohta ja avalduse esitamise eest kaubamärgi kasutamise ainuõiguse tunnistuse kehtivuse tähtaja pikendamise kohta — 15 rubla iga kaubaklassi eest;

2) vastulause esitamise eest kaubamärgi registreerimisest keeldumise otsuse peale, kaubamärgi esialgse ekspertiisi tegemise eest enne kaubamärgi registreerimist, kaubamärgi kasutamise ainuõiguse loovutamise vormistamise eest, litsentsi väljaandmise eest kaubamärgi kasutamise õiguse kohta, samuti muudatuste tegemise eest kaubamärgi kasutamise ainuõiguse tunnistuses (seoses tunnistuse valdaja nime muutmise või tunnistusega kaitstavate kaupade loetelu muutumise või teiste muudatustega) — 10 rubla iga kaubaklassi eest.

10. Välisriikide kodanikud, kes alaliselt välismaal elavad, tasuvad nimetatud määruses ettenähtud lõivu vastavate summade ülekandmisega välisvaluutas.

11. Leiutiste ja tööstuslike näidiste patenteerimise ning kaubamärkide registreerimise eest makstud lõivud tagastamisele ei kuulu.

12. NSV Liidu Ministrite Nõukogu juures asuva Leiutiste ja Avasustuste Komitee poolt organisatsioonide ja isikute palvel osutatavate kõigi teenuste eest, mis on seotud patentide väljaandmisega, kaubamärkide registreerimisega, samuti ekspertiisiotsuste, informatsiooni ja teatmete ettevalmistamisega patendimaterjalide alusel, ja muude patendialaste teenuste eest (välja arvatud teenused, mille eest võetakse lõivu) tasub avaldaja komitee poolt kinnitatavate tariifide järgi.

13. NSV Liidu Ministrite Nõukogu juures asuval Leiutiste ja Avasustuste Komiteel on õigus kooskõlastatult NSV Liidu Rahandusministeeriumiga anda nimetatud määruse rakendamise kohta täitmiseks kohustuslikke juhiseid ja seletusi.

14. Nimetatud määrus kehtestatakse 1. jaanuarist 1968. a.

Varem väljaantud patentidelt tasutakse patendilõivu 1. jaanuarist 1968. a. vastavalt nimetatud määrusele.

Kuni 1. jaanuarini 1968. a. tasutud 1967. aasta lõivude ümberarvutusi ei tehta.

15. 1. jaanuarist 1968. a. tunnistatakse kehtetuks Töö ja Kaitse Nõukogu 12. mai 1931. a. määrus «Lõivude kohta leiutiste patentide asjades» ja 10. juuli 1936. a. määrus «Lõivumäärade muutmise kohta leiutiste patentide asjades», samuti NSV Liidu Ministrite Nõukogu 15. mai 1962. a. määruse nr. 442 «Kaubamärkidest» punkt 9 (Eesti NSV Ministrite Nõukogu 5. juuni 1962. a. määruse nr. 280 punkti 4 alapunkt «g» — ENSV MK 1962, nr. 28, art. 110).

Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimees V. KLAUSON

Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevallitseja G. MARTIN

Tallinn, Toompea, 23. novembril 1967. Nr. 465.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS

455 Elamufondi ja kommunaalmajanduse objektide ekspluateerimise parandamise abinõude kohta**Väljavõte:**

Eesti NSV Ministrite Nõukogu märgib, et linnade ja rajoonide tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteed, Eesti NSV ministriumid ja keskasutused teevad tõhusat tööd elamu-kommunaalmajanduse arendamisel, riikliku elamufondi säilitamisel, elamute heakorra ja tehnilise ekspluateerimise taseme tõstmisel ning elanikkonna kommunaalalase teenindamise parendamisel.

Samal ajal ei pööra mõningate linnade ja alevite tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteed, ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste juhtijad pidevat tähelepanu nende käsutuses oleva riikliku elamufondi säilitamisele, ei taga kommunaalmajanduse hoonete ja objektide õigeaegset ja kvaliteetset remontimist, ei võitle elamutesse ebaperemeheliku suhtumise vastu, mille tagajärjel on paljud elumajad veel halvas seisukorras.

Sageli tehakse kapitaalremonti valikuliselt üksikutes hoonetes, seostamata seda kvartalite ja mikrorajoonide rekonstrueerimisega.

Kompleksremondi puhul tehakse ebapiisavas ulatuses töid korterite ümberplaneerimiseks ühele perekonnale ja nende korterite heakorrastamiseks. Olulisi puudusi esineb samuti industriaalsete konstruktsioonide juurutamise küsimustes, ei peeta kinni remonditähtaegadest, paljudel objektidel on tehtud tööde kvaliteet ebarahuldav.

Ebarahuldav on töö elanikkonna kaasatõmbamisel elamumajanduse juhtimisele, elamufondi ekspluateerimise ja heakorrastamise parandamise abinõude elluviimisele.

Mitme aasta jooksul ei ole vabariigis täidetud kommunaalmajanduse objektide kapitaalehituse plaani, mille tagajärjel jääb paljudes linnades ja alevites vee- ja kanalisatsioonimajanduse, termofitseerimise ning gasifitseerimise areng maha elamuehituse tempost.

Mõned linnade ja rajonide tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteed ning Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministerium ei pööra vajalikku tähelepanu kommunaalmajanduse ettevõtete tootmis-tehniliste baaside loomisele ja arendamisele.

Pidades väga tähtsaks elamute ja kommunaalmajanduse objektide ekspluateerimise taseme tõstmist, nende kasutamisaaja pikendamist ning elanikkonna kommunaalalase teenindamise parandamist vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu määrusele 26. augustist 1967 nr. 807, Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a b:

1. Kohustada Eesti NSV ministერიume ja keskasutusi, tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteesid, ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste juhtijaid rakendama abinõusid elamufondi ekspluateerimise parendamiseks ja heakorrastatuse tõstmiseks, elamu-kommunaalmajanduse korrashoiukulude vähendamiseks ja tema rentaabluse suurendamiseks. Sel eesmärgil:

töötada välja ja viia ellu elamufondi tehnilise ja sanitaarse seisukorra põhjaliku parendamise abinõud, et lühima ajaga luua vajalik kord elamute ja kommunaalmajanduse objektide korrashoidmisel ja säilitamisel;

tugevdada majavalitsusi, elamu-ekspluatatsioonikontoreid ja elamute valitsusi kogenud ja kvalifitseeritud kaadriga, kes on suuteline tagama elamu-ekspluatatsiooniteenistuse organiseerimise kõrge taseme ja parendama elanikkonna kommunaalalast teenindamist;

suurendada majavalitsuste, elamu-ekspluatatsioonikontorite ja elamute valitsuste juhtijate osatähtsust ja vastutust riikliku elamufondi säilitamisel ja korrashoidmisel, finants-majandusliku tegevuse parendamisel ja elamumajanduse rentaabluise tõstmisel.

3. Tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteedel koos Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumiga ning samuti Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel viia 1968.—1969. aastal elamu-ekspluatatsioonorganisatsioonid üle isemajandamisele, kindlustades elamufondi ekspluateerimise kõigi kulude (välja arvatud kapitaalremondi kulud) katmise oma sissetulekute arvel. Neil juhtudel, kui pärast elamufondi ekspluateerimise kõigi kulude katmist tekib vahendite vaba jääk, suunatakse see vastavalt kehtivale korrale stimuleerimisfondide moodustamiseks, elamu-ekspluatatsioonorganisatsioonide oma käibe vahendite suurendamiseks ning elamumajanduse põhifondide kapitaalremondiks.

Elamumajanduse põhifondide kapitaalremonti finantseerida plaanilises korras mitteeluruumide üürieraldiste, elamuorganisatsioonide vahendite vaba jäägi, riigieelarve, samuti nende ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste, kelle valduses on elumaju, vahendite arvelt.

4. Et tagada elamumajanduses isemajandamine ja suurendada elamu-ekspluatatsioonorganisatsioonide omavahendeid, mis suunatakse elamute jooksvale remondile, selleks:

1) kehtestada, et alates 1. jaanuarist 1968 jääb 80 protsenti kohalike tööraha saadikute nõukogude, ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste hoonete mitteeluruumide üürist elamuorganisatsioonide käsutusse ja kasutatakse nende poolt elamute valdamise, korrashoiu ja jooksva remondi kulude katmiseks. Ülejäänud 20 protsenti neist vahendeist kasutatakse ära elamumajanduse põhifondide kapitaalremondiks (kulutuste üldsumma piirides, mis määratakse amortisatsioonieraldiste kehtivate normide alusel);

2) anda 1. aprilliks 1968 elamu-ekspluatatsioonorganisatsioonide bilansist vastavate kommunaalettevõtete bilanssi üle vee-, kanalisatsiooni-, gaasi-, soojus- ja elektrivõrgud ning seadmed, mis asuvad väljaspool hooneid, kandes nende ekspluateerimise kõik kulud nimetatud ettevõtete arvele;

3) kehtestada, et hoonetes asuvate vee-, kanalisatsiooni-, soojus- ja elektrivõrkude ning seadmete tehnilise teenindamise kulud tasutakse elamu-ekspluatatsioonorganisatsioonidele ettevõtete poolt kes saavad nende võrkude ja seadmete ekspluateerimisest tulu;

4) Eesti NSV Riikliku Plaanikomitee juures asuval Hindade Komiteel vaadata läbi ja kinnitada 1967. aastal sanitaarpuhastuse, majaseadmete tehnilise teenindamise ja elamu-ekspluatatsioonorganisatsioonidele osutatavate muude teenuste hinnad ja tariifid, lähtudes teenuste omahinnast ja rentaabluisest mitte üle 5 protsendi ulatuses;

5) Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumil koos linnade ja rajoonide tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteedega rakendada abinõud tänavate koristamise ja puhastamise tunduvaks parandamiseks, töötada välja majavalitsuste, ametkondade ja heakorraorganite vastutuse täpne süsteem linnade ja asulate tänavate, magistraalide ja väljakute seisukorra eest.

Vaadata läbi ja lahendada seal, kus see on praktiliselt võimalik ja otstarbekas, majavalitsuste ning elamu-ekspluatatsioonikontorite vabastamise küsimus tänavate sõidutee ja muude linnaterritooriumide koristamisest;

6) kehtestada, et alates 1. jaanuarist 1968 teostatakse gaasiaparatuuri ja -seadmete profülaktilist teenindamist riiklikes elumajades ja gaasivõrkudes vastavate gaasivarustuse organisatsioonide jõududega ja nende vahendite arvel; säärast teenindamist kodanikele isikliku omandiõiguse alusel kuuluvais elumajades ja kooperatiivsete organisatsioonide elumajades teostatakse nende majade valdajate arvel;

7) kehtestada, et 1968. aastast alates peavad ettevõtted, organisatsioonid ja asutused, kelle kasutada on elamute mitteleuruumid, peale üüri ning keskkütte ja kommunaalteenuste eest kehtestatud hindade ja tariifide järgi tasumise osa võtma kogu majavaldusele ühiste elamufondi valdamise, ekspluateerimise ja jooksva remondi kulude katmisest proportsionaalselt nende kasutuses olevate ruumide pindalale.

Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumil töötada välja ja pärast kooskõlastamist Eesti NSV Rahandusministeeriumiga kinnitada rentnike kaasatõmbamise kord osavõtuks kogu majavalduse ühiste kulude eest tasumisest;

8) tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteedel, Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel rakendada Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumi ning Eesti NSV Rahandusministeeriumi osavõtul abinõud ametkondadele alluvate elamu-ekspluatatsioonorganisatsioonide finants-majandusliku tegevuse parendamiseks ja nende rentaabluse suurendamiseks mitteleuruumide ratsionaalsema kasutamise, korteriüüri ja rendi õige laekumise, elamu-kommunaalmajandusele teiste organisatsioonide poolt osutatavate teenuste tariifide ja arvete korrastamise teel, kõrvaldades liialdused administratiiv-juhtiva ja teenindava personali ülalpidamisvahendite kulutamises, majavalitsuste edasise ühendamise, ekspluatatsiooni- ja remondivajadusteks eraldatavate vahendite efektiivse kulutamise, arvestustööde mehhaniseerimise ja muude abinõude rakendamise teel.

5. Pidades väga tähtsaks riiklike elumajade hoidmist vajalikus korras ja nende kasutusaja pikendamist:

1) kohustada tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteesid ning ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste juhtijaid regulaarselt ja võimalikult täielikumalt tegema nende valduses olevate elamute jooksvat remonti, parendama remonditööde organiseerimist ja tõstma nende mehhaniseerimise astet, pidades seejuures silmas jooksva remondi tähtaegade lühendamist ja tööde kvaliteedi parendamist, samuti alandama selle maksumust;

2) kehtestada ja võtta 1968. aastast kasutusele kohalike tööraha saadikute nõukogude, ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste elamute jooksva remondi eraldiste ajutised normid 0,75—1% suuruses hoonete taastamisväärtusest;

3) tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteedel koos Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumiga tagada suurte majavalitsuste juurde või majavalitsuste gruppide jaoks elamute jooksva remondi töökodade organiseerimine. Eesti NSV Riiklikul Plaanikomiteel, Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumil ning Eesti NSV Ministrite Nõukogu Materiaal-Tehnilise Varustuse Peavalitsusel ette näha jooksva remondi töökodade sisustamiseks väikemehhaniseerimise vahendite, seadmete, inventari ja tööriistade valmistamine vabariigi vastavates ettevõtetes või hankida neid teistest liiduvabariikidest;

5) täiendada nende tööliste ja teenistujate, kellele seoses töösuhetega võidakse anda teenistuslik eluruum, loetelu, mis on kinnitatud Eesti NSV Ministrite Nõukogu 8. juuni 1966. a. määrusega nr. 282 (ENSV Teataja 1966, nr. 27, art. 178), punkti 3 pärast sõnu «ja lukksepä-santehnikud» järgmiste sõnadega: «samuti tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteede majavalitsuste katusekatjad-plekksepä ja pottsepä-müürsepä»;

6) lubada ettevõtetel, organisatsioonidel ja asutustel, kes omavad elamuid, igal aastal kulutada kuni 10 protsenti elamufondi kapitaalremondiks ettenähtud vahendeist elamumajanduse remondi-, transpordi- ja varustusorganisatsioonide, elamute remontimiseks ehitusmaterjale ja -detailide tootvate ettevõtete põhivahendite (välja arvatud elamute ja ühiselamute ehitamine) ja käibevahendite organiseerimiseks ja täiendamiseks, samuti majavalitsuste töökodade ja laoruumide ehitamiseks ja rekonstrueerimiseks ning nende jaoks remondiseadmete, inventari ja tööriistade soetamiseks;

7) ettevõtetel, organisatsioonidel ja asutustel eraldada neile kuuluvate elamute kapitaalremondiks vajalikel juhtudel vahendeid lisaks summadele, mis on määratud amortisatsioonieraldiste normide alusel, sotsiaalkultuuriürituste ja elamuehituse fondi arvelt, ettevõttefondist, samuti vabade vahendite jäägist, mis on määratud muude põhifondide kapitaalremondiks.

6. Kapitaalremondi organiseerimise ja kvaliteedi parendamise eesmärgil Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel ning tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteedel:

1) viia 1967.—1968. aastal elamu-ekspluatatsioonorganisatsioonide jõududega läbi elamufondi tehniliste passide koostamine ja nende passide ning hoonete üldiste ja erakorraliste ülevaatuste aktide alusel kinnitada 1968.—1970. aastaks elamute kapitaalremondi plaanid, pöörates erilist tähelepanu vahendite efektiivsemale kasutamisele ning kapitaalremondi komplekssele tegemisele koos heakorrasuse astme tõstmisega, sõltuvalt ehitiste kapitaalsusest;

2) töötada aastatel 1968—1970 välja linnade kvartalite ja mikro-rajoonide kompleksse rekonstrueerimise projektid, mis vastavad tänapäeva linnaehituse nõuetele;

3) tagada elamute kapitaalremondil, kus see on tehniliselt võimalik ja otstarbekas, suurte vanade kommunaalkorterite ruumide ümberplaneerimine üheperekonna korteriteks;

4) lubada elamufondi kapitaalremondi objektidel, kui töid tehakse kvartali tiheda hoonestuse tõttu eriti kitsastes tingimustes, kasutada remondi-ehitustööde üksushinnetes korrigeerimiskoeffitsiente tööjõukulu normide ja töötasu arvestamiseks, samuti juhtudel, kui ei ole võimalik organiseerida remonditava objekti normaalset varustamist materjalidega viimaste paigutamiskohtade puudumise tõttu:

kompleksel kapitaalremondil — koeffitsient 1,1,

osalisel kapitaalremondil — koeffitsient 1,15;

5) kehtestada, et elamu-kommunaalmajanduse põhifondide kapitaalremondil töövõtu korras on töövõtja kohustatud omal kulul kõrvaldama defektid, mis on tehtud töödes tekkinud tema süü tõttu, kui tellija esitab pretensioonid järgmistel tähegaudel:

üldehituslike tööde osas — ühe aasta jooksul alates hoone või ehituse eksploatatsiooni andmise päevast;

seadme montaaži ja elektrimontaaži tööde osas — 6 kuu jooksul alates nende eksploatatsiooni andmise päevast;

keskküttesüsteemide osas — ühe kütteperioodi jooksul;

veevärgi ja kanalisatsiooni välisvõrkude osas — ühe aasta jooksul, veevärgi ja kanalisatsiooni sisevõrkude osas — 6 kuu jooksul alates ülendamis-vastuvõtuakti allakirjutamise päevast;

6) Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumil ning linnade ja rajoonide tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteedel teha remondi-ehitusorganisatsioonide tegevusest süstemaatiliselt kokkuvõtteid, töötada välja ja viia ellu konkreetsed abinõud nende tegevuses esinevate puuduste kõrvaldamiseks ning kehtestatud plaani täitmise tagamiseks, pöörates erilist tähelepanu objektide remonditähtaegade lühendamisele, remondi-ehitustööde organiseerimise ja kvaliteedi parendamisele.

7. Lubada linnade ja rajoonide tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteedel kooskõlastatult Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumiga teha elumajade rekonstrueerimise töid elamufondi kapitaalremondiks ettenähtud vahendite arvel.

10. Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumil ning tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteedel:

rakendada abinõud teaduse ja tehnika uusimate saavutuste, eesrindliku tehnoloogia, mehhaniseerimisvahendite ja arvutustehnika laialdaseks juurutamiseks elamu-kommunaalmajanduses;

tagada 1971. aastaks reovete ülepumpamisjaamade, katlamajade, pumbamajade ja elamute veepumpade töö automatiseerimine, samuti automatiseerida liftide töö juhtimine ning viia kõik kommunaalrajatised plaanipäraselt üle automaatjuhtimisele.

11. Kehtestada, et barakkidest kodanike ümberpaigutamiseks ettenähtud elamispind tuleb välja lülitada üldpinnast, millest elamuehituse tellijad on kohustatud 10 protsendi ulatuses elamispinda üle andma kohalikele tööraha saadikute nõukogudele.

12. Pidada otstarbekohaseks linnades ja alevites ettevõtetele, organisatsioonidele ja asutustele kuuluva elamufondi, samuti nende linnade ja alevite elanikkonda teenindavate kommunaalmajanduse objektide edasist üleandmist kohalikele tööraha saadikute nõukogudele.

13. Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel vaadata läbi töösusettevõtete poolt joogivee tootmistarbekaks kasutamise majanduslik otstarbekus ning töötada 1967. a. ja 1968. a. esimesel poolel välja abinõud nimetatud vee tarbimise vähendamiseks. Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikul Maaparanduse ja Veemajanduse Komiteel üldistada nimetatud materjal ning esitada Eesti NSV Ministrite Nõukogule ettepanekud kõigile suurtes kogustes joogivee tarvitajatele limiidi kehtestamiseks.

14. Tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteedel, Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumil, Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuval Gasifitseerimise Peavalitsusel, Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuval Energeetika ja Elektrifitseerimise Peavalitsusel:

1) tugevdada kontrolli veevärgi- ja kanalisatsiooni-, gaasi- ja soojavarustuse võrkude ja ehitiste rajamise käigu üle, mitte lubada nende ehitamise plaanidest mahajäämist ning kindlustada selleks otstarbeks eraldatavate kapitaalmahutuste täielik ärakasutamine;

2) tagada tegutsevate veevärgi-kanalisatsiooniehitiste ekspluateerimise parendamine ja tootlikkuse suurenemine, intensiivistada võitlust avariide ja veekadude vastu;

3) organiseerida aastatel 1967—1968 linnades ja alevites, kus on tsentraalne veevõrk, majandus-joogiveevõrkude kaudu tarbijaile antava vee täielik arvestus, seades kõigi tarbijate juures üles veemõõtjad.

Tagada iga linna osas nende veevõrkudes maksimaalselt lubatava veekao näitajate kinnitamine (kohustuslikuna kõigile veetarbijaile), arvestades ehitiste ja võrkude tehnilise seisukorra kavandatavat parendamist;

4) rakendada abinõud soojus- ja elektrienergia, gaasi ja joogivee kadude vähendamiseks elamu-kommunaalmajanduses;

5) parendada linnade teedemajanduse olukorda ning kehtestada maa-aluste kommunikatsioonide paigaldamise tööde läbiviimise range kord, lühendades tänavate üleskaevamisega seotud tööde tähtaegu. Linnaterriitoriumide üleskaevamiseks anda luba ainult sel juhul, kui on olemas kõik maa-alusteks töödeks ja tänavakatte taastamiseks vajalikud materjalid, tööjõud ja vahendid, samuti tööde organiseerimise plaan;

6) jätkata tööd vabariigi kõigi linnade üleviimiseks plaanilis-regulaarsele puhastamisele, koondades need funktsioonid kohalike nõukogude kommunaalorganite kätte.

15. Linnade ja rajoonide tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteedel ning Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumil:

1) vaadata süstemaatiliselt läbi kommunaalettevõtete seisukorra, nende võimsuste kasutamise ning nende ettevõtete sisseseade ja tagavaraosadega varustamise küsimusi koos abinõude vastuvõtmisega nende ettevõtete tootmisvõimsuste täielikumaks ja efektiivsemaks kasutamiseks, eesrindliku tehnoloogia ja tootmise organiseerimise juurutamiseks;

2) rakendada abinõud kommunaalmajanduse remondiettevõtete efektiivsemaks kasutamiseks ja nende spetsialiseerimiseks, samuti Eesti NSV ministeeriumide ja keskasutuste ettevõtete kasutamiseks liftide, spetsialiseeritud autotranspordi, linnade sanitaarpuhastuse ja koristamise masinate, elektrotehnilise ja pumba-kompressorseadmete remonditöödel.

16. Eesti NSV Riiklikul Ehituskomiteel, Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuval Energeetika ja Elektrifitseerimise Peavalitsusel, Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumil koos linnade ja rajoonide tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteedega töötada välja ja viia ellu abinõud linnade ja alevite väikeste, ebarentaablite katlamajade arvu vähendamiseks, pidades silmas elamute küttesüsteemide ühendamist soojus-elektrijaamade, rajooni-, kvartali- või grupikatlamajade soojusvõrku, elamukatlamajade ühendamist ja rekonstrueerimist koos nende juhtimise kompleksse mehhaniseerimise ja automatiseerimisega.

17. Kehtestada, et Tallinna, Tartu, Narva ja Kohtla-Järve linnas kuuluvad elamute ja elamumassiivide, samuti kommunaalettevõtete projektülesanded elektri- ja soojavarustuse osas kooskõlastamisele Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Energeetika ja Elektrifitseerimise Peavalitsusega.

19. Eesti NSV Riiklikul Plaanikomiteel ja Tallinna Linna Tööraha Saadikute Nõukogu Täitevkomiteel näha 1968.—1970. a. rahvamajanduse arendamise plaanides ette Tallinna Veevarustuse ja Kanalisatsiooni Trusti juurde vabariigi kõigi ettevõtete ja organisatsioonide vajaduste rahuldamiseks vedelikloori ümberlaadimise spetsialiseeritud tsehhi (jaama) projekteerimine ja ehitamine.

21. Arvestades linnade elamufondi üldmahus kodanikele isikliku omandiõiguse alusel kuuluvate elamute suurt osatähtsust, kohustada tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteesid:

1) sisse seadma linnades ja alevites individuaalmajaelanike komiteede, ühiskondlike komisjonide ja aktiivi osavõtul pidev kontroll nimeetatud majade õigeaegse remondi ja korrashoidmise üle;

2) andma kodanikele nendele kuuluvate elamute remontimiseks lepingulisel alusel abi;

3) laiendama kodanikele elamute remontimiseks kohalike ehitusmaterjalide müüki jaekaubandusvõrgu kaudu;

4) organiseerima linna- ja rajooniorganisatsioonide jõududega, majaoomanike osavõtul individuaalelamurajoonide territooriumide sanitaarpuhastust ja heakorrastust.

22. Tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteedel, ettevõtetel, organisatsioonidel ja asutustel:

1) tagada alates 1968. aastast eluruumide üürilepingute sõlmimine majavalitsuste, elamu-kommunaalosakondade ja korterivaldajate vahel, milles nähakse ette korterites remondi tegemise konkreetsed täht-

ajad, pidades silmas, et elutubade ja korteri üldkasutatavate ruumide jooksev remont tuleb teha korterivaldajate kulul, organiseerida majakomiteede osavõtul süstemaatiline kontroll nende lepingute täitmise üle;

2) laiemalt kasutada majakomiteede, seltsimehelike kohtute ja ühiskondlike organisatsioonide kaudu ühiskondliku mõjutamise abinõusid isikute suhtes, kes ei pea kinni eluruumide üürilepingust ja rikuvad sotsialistliku ühiselu reegleid;

3) tagada range kinnipidamine seadustest, mis näevad ette kodanike vastutust riikliku elamufondi (korteriite, trepikodade, liftide, sanitaartehniliste ja elektriseadmete, heakorraobjektide jm.) säilitamise ja korrashoiu eest.

23. Tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteedel ning ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste juhtijatel tõmmata laialdasemalt kaasa majakomiteesid, ühiskondlikke komisjone ja aktiivi finants-majandusplaanide projektide ja hoonete ekspluateerimise parendamise abinõude väljatöötamisele, remonditööde kvaliteedi ja tähtaegadest kinnipidamise, materjalide kulutamise ning majaelanike poolt eeskujuliku korra ja kõrge olustikukultuuri nimel peetava võistluse kontrollimisele, samuti tõmmata elanikke vabatahtlikel alustel kaasa hoovide ja majaümbruse heakorrastamisele ning haljastamisele.

Kehtestada, et majakomitee esindaja võtab osa majavalitsuse finants-majandusliku tegevuse revideerimisest.

24. Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel, tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteedel võtta teadmiseks ja juhendumiseks, et:

1) NSV Liidu Riiklikule Plaanikomiteele, NSV Liidu Rahandusministeeriumile ja NSV Liidu Riigipangale on tehtud ülesandeks välja töötada ja kinnitada riikliku elamufondi kapitaalremondi kulude planeerimise ja finantseerimise korra juhend;

2) NSV Liidu Ehituspangal on lubatud anda remondi-ehitusorganisatsioonide tootmisbaaside ehitamiseks pikaajalisi laene;

3) NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riiklikule Töö ja Töötasu Komiteele, NSV Liidu Rahandusministeeriumile ja Üleliidulisele Ametiühingute Kesknõukogule on tehtud ülesandeks töötada koos liiduvabariikide ministrite nõukogudega ning K. D. Pamfilovi nimelise Kommunaalmajanduse Akadeemia osavõtul välja ja kinnitada isemajandavate elamu-ekspluatatsioonorganisatsioonide töötajate premeerimise põhimäärus, pidades seejuures silmas töötajate materiaalse huvi suurendamist riikliku elamufondi tehnilise ja sanitaarseisukorra parendamise suhtes, elamute õigeaegse ja kvaliteetse remondi tagamise, nende säilitamise ja heakorrastamise, samuti elamumajanduse rentaabluse tõstmise suhtes.

25. Teha Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuvale Juriidilisele Komisjonile ülesandeks esitada Eesti NSV Ministrite Nõukogule ettepanekud käesolevast määrusest tulenevate muudatuste tegemiseks kehtivas seadusandluses.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimees V. KLAUSON

Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevalitseja G. MARTIN

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS

456

Eesti NSV Ministrite Nõukogu määruste kehtetuks tunnistamise kohta seoses EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 27. veebruari 1967. a. määrusega nr. 78

Seoses EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 27. veebruari 1967. a. määrusega nr. 78 «Spetsialistide parema ettevalmistamise ja kõrgema ning kesk-erihariduse juhtimise täiustamise kohta vabariigis» ning vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 21. juuli 1967. a. määrusele nr. 695 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

Tunnistada kehtetuks:

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 18. augusti 1959. a. määruse nr. 330 «Eesti NSV kõrgemate ja kesk-eriõppeasutuste juhtimise ümberkorraldamisest» (ENSV Teataja 1959, nr. 45, art. 244) punkti 1 alapunkt «c» osas, mis puudutab kõrgematesse ja kesk-eriõppeasutustesse vastuvõtu plaane ja noorte kõrgema- ja kesk-eriharidusega spetsialistide jaotusplaane;

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. jaanuari 1960. a. määruse nr. 21 «Teenistusalase kohakaasluse piiramise kohta» (ENSV Teataja 1960, nr. 8, art. 36) punkti 6 teine lõik.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimees V. KLAUSON
Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevalitseja G. MARTIN

Tallinn, Toompea, 13. detsembril 1967. Nr. 501.

INDEKS 78280

Väljaandja: Eesti NSV Ministrite Nõukogu Asjadevalitsus.
1 trükipoogen. Tellimuse nr. 1461.
ENSV MN Asjadevalitsuse Trükikoda, Tallinn.

